

Духмяне сіно пахне літом,
Медовим чебрецевим цвітом,
І м'ятою, і материнкою,
І полиноюю гірчинкою.

Залізеш в хаті на горище —
Надворі дощ і вітер свище,
Дерева гнуться до землі, —
А ти у затишку й теплі.

І славно так тобі, і дивно,
І ти всміхаєшся наївно,
Пірнувши в спогади чудні
Про відшумілі роки й дні.

Там, на далекім виднокрузі,
Стоять батьки твої і друзі,
І овіває повів рути
Усе, чого не повернути.

І ти вдихаєш запах сіна,
І ти радієш, як дитина.
І пахне сіно материнкою
І полиноюю гірчинкою.